

ತಾಯಿ ಮರುತು ಕ್ಕೊಡನ ನೀಂಕಿ ನುಡಿ

ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜಿಂಕೆಯು ತನ್ನ ಮರಿಯೋಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ರುವ ದುಷ್ಪ ಮೃಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಜಿಂಕೆಯು ತನ್ನ ಮರಿಗೆ 'ಮಗುವೇ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗದಿರು' ಎಂದು ಬುಧ್ಯ ಹೇಳಿತು. ಅದರೆ ಮರಿ ಜಿಂಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಜಿಂಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮರಿ ಜಿಂಕೆ ನಾನಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದನೇ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಹಲ್ಲು ಮೇಯ್ಯಿರ ಏನು? ಎಂದು ಕೊಂಡು ಹಲ್ಲು ಮೇಯ್ಯಿತ್ತು ಬಹು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಿಂಹ ಹಾರಿ ಬಂದು ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹೊಂದಿತು.

'ಸರಿ ನಾನು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಇದನ್ನು ತಿನ್ನುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನರಿಯನ್ನು ಕಾವಲಿಸಿರಿ ಅದು ಅತ್ಯ ಹೋಯಿತು. ಸತ್ಯ ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ನರಿಗೆ ಭಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. ಅದು ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯ ವರಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸಿಂಹ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಜಿಂಕೆ ಮರಿಗೆ ಕಿವಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಸಿಂಹ ನರಿಯನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಲು ನರಿ ಹೇಳಿತು, 'ಮಿಂಹವೇ ಈ ಜಿಂಕೆ ಮರಿಗೆ ಕಿವಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆ

ತರುತ್ತೇನೆ. ನೀನೇ ಕೇಳಣ' ಎಂದಿತು. ನರಿ ತಾಯಿ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಹೊಂದು ಬಂದಿತು. ತಾಯಿ ಜಿಂಕೆ ಅಳುತ್ತು 'ಹೋದು, ನನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಕಿವಿಗಳಿಲ್ಲ, ಕಿವಿಗಳು ಇಳಿದ್ದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಗತಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದಿತು

-ವಿ.ಹೇಮಂತಕುಮಾರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ವೀರಿಣಿಗೆರಚಿ

ಮತ್ತೆ ಬಂತು ಬೇಸಿಗೆ
ರಜೆಯು ಬಂತು ಶಾಲೆಗೆ
ಕುಣ ಕುಣಯುತ್ತಾ
ನಡೆದೆ ಅಜ್ಞನಾರಿಗೆ

ಅಜ್ಞನೋಡನೆ ಹೋಗುವೆ
ಹೋಲ-ಗಢ್ಯೆ ಸುತ್ತುವೆ
ಹಲಸು ಮಾವು
ಪೇರಲೆ-ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನೆಲ್ಲ
ತಿಂದು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ನುವೆ

ಕಾಡು ಮೇಡು ಅಲೆಯುವೆ
ಹಸಿರ ಸೋಬಗ ಸವಿಯುವೆ
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ
ಚೋಕಾಲಿಯಾಡಿ ನಲಿಯುವೆ

ಅಜ್ಞಯೋಡನೆ ಮಲಗುವೆ
ತುಂಟ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವೆ
ಕಥೆಗಳ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಅಜ್ಞ
ನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರುವೆ

ಆಹಾ ಎಂಥ ಮಜಾ
ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜಾ
ಅಯ್ದೆಣ ಮುಗಿದೆ ಹೋಯ್ಯೇ ರಜಾ?
ಶುರುವಾಯ್ತುಲ್ಲ
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗೊ ಸಜ

-ಚಂಪಾ ರಾಘುವೇಂದ್ರ,
ಕುಂಬಳಂಡಿಕೆ